

जगणं

जाईन आता मॉर्निंग वॉकला बागेत,
अनं टाकेन एक कराक्ष ओळखीच्या
कोवळ्या उन्हात हसणाऱ्या फुलांकडे !

कधी पाहीन एखादे छानसे नारक,
बालगंधर्वला जाऊन आणि नक्की बघेन
आर्टगॅलरीतली पेंटिंग्ज सुंदर आणि मोहक !
खाईन कधीतरी रामनाथची भजी
किंवा चमचमीत मिसळ बेडेकरांची
आणि त्यावर माझी आवडती सोलकढी !

बसेन जाऊन सवाईगंधर्वच्या मंडपात कधी
आणि घेईन कानात साठवून ती भारलेली
हरिप्रसादची वासरी किंवा परबनिची भैरवी !
भरकेन एम.जी. रस्त्यावरून उगान्त्र,
भाजलेले शेंगदाणे तोंडात टाकत, अनं
न्याहाळत रंगबिरंगी कपड्यांचे नाना विभ्रम !
लावेन हजेरी कधी वसंत व्याख्यानमातेला
तर कधी रंगलेल्या साहित्य संमेलनाला
रमेन छान तेथे प्रदर्शनात पुस्तकांच्या !

फिरेन कधी रात्रीच्या चांदण्यातून,
असात्र इअरफोन कानाला लावून
ऐकत ऐकत कुमारजींची निर्गुण धून !
भिजेन अगदी रिमझीम पावसातही,
खुशित घालेन हलकेच मस्त झीक
बरेच दिवसजी ओढावर आलीच नव्हती !

घेतलं होतं स्वतःलाच किती कोडून,
केवळ जीव वाचवण्याच्या उर्मीतून
खरं जगणंनं गेलं होतं हरवून !!!

- दोरवर कुतकणी